

جمع‌آوری و شناسایی سوش‌های ریزوبیوم همزیست با شبدرهای استان خوزستان

کورش بهنام‌فر^{۱*}، ابراهیم رحمانی^۲، حسین حیدری شریف‌آباد^۳ و محمدحسن صالحه شوشتاری^۴

*- نویسنده مسئول، دانشجوی دکترای فیزیولوژی دانشگاه رامین و کارشناس ارشد پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان
پست الکترونیک: Ko_behnamfar@yahoo.com

- استادیار، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان لرستان

- استاد، بخش تحقیقات مرتع، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

- کارشناس پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

تاریخ پذیرش: ۱۲/۱۲/۸۸

تاریخ دریافت: ۰۹/۰۹/۸۷

نیتروژن یکی از مهمترین عناصر غذایی پرصرف در گیاهان بوده که کمبود آن در خاک از عوامل اصلی محدودکننده رشد گیاهان می‌باشد. این درحالیست که در حدود ۸۰ درصد از گاز موجود در اتمسفر گاز مولکولی نیتروژن بوده که بصورت مستقیم برای گیاهان قابل جذب نمی‌باشد. یکی از مهمترین راههای تثبیت نیتروژن موجود در اتمسفر از طریق برقراری همزیستی بین گیاهان تیره بقولات و باکتریهای ریزوبیوم می‌باشد. کوپاپاشی مراتع بخصوص در مناطق خشک و نیمه‌خشک که همواره با عامل محدودکننده رطوبت مواجه است، موجب می‌گردد تا مقدار کمی از این کودها مورد استفاده قرار گیرد و از طرفی ضمن تحمل هزینه‌های سنگین سبب آلودگی محیط‌زیست (خاک و آب) شوند. از مهمترین گونه‌های تثبیت‌کننده نیتروژن در مراتع استان خوزستان، شبدرهای بومی می‌باشند که در این تحقیق به مدت ۳ سال با پیمایش‌های صحراوی اقدام به جانمایی و جمع‌آوری نمونه‌هایی از گونه‌های مختلف این شبدرها گردید و در کل تعداد ۷۰ نمونه از ۱۲ گونه شبدر جمع‌آوری و در بررسی‌های آزمایشگاهی ضمن شناسایی گونه‌های شبدر، پس از ریشه‌شویی و جداسازی گره‌های ریشه محتويات آنها بر روی محیط کشت آزمایشگاهی ضمن شناسایی گونه‌های شبدر، پس از ریشه‌شویی و جداسازی گره‌های ریشه محتويات آنها بر روی محیط کشت Y.M.A کشت گردید. سپس باکتریهای جداسازی شده طی کشت‌های متوالی خالص‌سازی شدند و براساس خصوصیات مورفولوژیکی و میزان رشد تعداد ۹ سوش از *Rhizobium trifolii* از روی شبدرهای بومی استان خوزستان شناسایی گردید.

واژه‌های کلیدی: سوش ریزوبیوم، شبدر، همزیستی و استان خوزستان.

ازت شامل تبدیل (Salim sheik

ازت موجود در اتمسفر به آمونیوم می‌باشد. این واکنش تنها به وسیله میکروارگانیسم‌های پروکاریوت و با استفاده از آنزیم نیتروژنаз صورت می‌گیرد. میکروارگانیسم‌های تثبیت‌کننده ازت در بیشتر رویشگاه‌های گیاهی یافت

تخمین زده شده که حدود ۶۵ درصد ازتی که در حال حاضر در کشاورزی مصرف می‌شود از طریق تثبیت بیولوژیک حاصل می‌شود و انتظار می‌رود که در آینده اهمیت بیشتری در این زمینه پیدا کند (et al., 2000).

رحمانی (۱۳۸۰) توانست ۲۶ سوش ریزوبیوم را از روی لگوم‌های مرتعی در استان‌های کردستان، لرستان، تهران و آذربایجان غربی جداسازی و شناسایی نماید که عمدتاً سوش‌های ریزوبیوم ملیوتی روی یونجه‌ها و ریزوبیوم تریفولی روی شبدرها بودند. شعبان‌زاده و همکاران (۱۳۸۴) موفق به استخراج و شناسایی ۷ سوش باکتری *Rhizobium meliloti* از روی یونجه و اسپرس‌های مرتعی استان اصفهان شدند. همچنین آسترکی و همکاران (۱۳۸۴) در طی ۳ سال بررسی‌های خود موفق به معرفی مجموعه‌ای از سوش‌های بومی ریزوبیوم و همکاران (۱۳۸۴) در طی ۳ سال بررسی‌های خود موفق به معرفی مجموعه‌ای از سوش‌های بومی ریزوبیوم در همزیست با ماشک موجود در استان لرستان شدند. در بررسی دیگری که توسط خاورزی و صالح راستین (۱۳۷۴) انجام شد ۳۵ سویه ریزوبیوم تریفولی از استان‌های مازندران، لرستان، مرکزی و فارس جمع‌آوری نمودند و پس از بررسی توان تثبیت ازت این سویه‌ها، اعلام نمودند که در خاک‌های کشور سویه‌های خوبی از ریزوبیوم تریفولی با قدرت بالای تثبیت ازت وجود دارد که میزان تثبیت از آنها در محیط گلخانه در حدود ۲۰۶ تا ۱۸۶ کیلوگرم ازت در هکتار برای شبدر مصری و ایرانی تخمین زده می‌شود.

Fabiano *et al.*, (1994) نیز نسبت به جمع‌آوری ۶۷ ایزوله از ریزوبیوم‌های همزیست بالگوم‌های مختلف (یونجه‌ها، شبدرها، لوتوس‌ها و یونجه گل زرد) از مناطق مختلف اوروگوئه اقدام نمودند و پس از بررسی میزان تثبیت ازت آنها اعلام داشتند که بالاترین میزان تثبیت ازت مربوط به ریزوبیوم‌های همزیست با یونجه‌ها و شبدرها می‌باشد، هرچند که باکتریهای همزیست با لوتوس نیز از وضعیت خوبی برخوردار بودند. اما از طرفی مطابق نتایج Materon (1991) بررسی‌های بعمل آمده توسط

می‌شوند. به طوری که مهمترین آنها از نظر میزان تثبیت سالانه ازت، در عرصه‌های کشاورزی آنها بی اهمیتند که در تشکیل گره روی ریشه گیاهان نقش دارند که برترین آنها را *B Bradyrhizobium* و *Rhizobium* تشخیص داده‌اند که به طور عمدی روی ریشه لگوم‌های تشکیل گره می‌دهند. بنابراین میزان تثبیت سالانه ازت توسط این میکروارگانیسم‌ها با توجه به گیاه میزان، نوع خاک و شرایط محیطی متفاوت بوده و بین ۳۰ تا ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار در هر سال تخمین زده شده است (Beringer, 1974). میزان تثبیت بیولوژیک ازت در بقولات مرتعی سالانه در حدود ۱۳–۶۸ کیلوگرم در هکتار برآورد می‌شود (محمودی، ۱۳۷۴).

Fred *et al.*, (1932) مسئله اختصاصی بودن میزان در سوش‌های ریزوبیوم را کشف و هشت گروه اصلی از خانواده ریزوبیاسه (*Rhizobiaceae*) را به همراه میزان‌های مربوطه بشرح زیر معرفی کردند:

۱- گروه یونجه برای کلیه گونه‌ها و واریته‌های یونجه

با نام *Rhizobium meliloti*

۲- گروه شبدر برای کلیه گونه‌های شبدر با نام *R. trifolii*

۳- گروه نخود و ماشک برای گونه‌های نخود، ماشک، عدس، خلر و باقلاء با نام *R. leguminosarum*

۴- گروه لوبيا با نام *R. phaseoli*

۵- گروه سویا با نام *R. japonicum*

۶- گروه لوبيا چشم بلبلی

۷- گروه لوپن

۸- گروه متفرقه (به نقل از کریمی، ۱۳۶۹) Pater van *et al.*, (1995) جدیدترین گروه‌های ریزوبیومی را مشتمل بر ۱۹ گروه به همراه گیاهان میزان معرفی کردند.

سراسر کشور، دریافتند که میان سویه‌های بومی ریزوبیوم اختلافاتی از نظر میزان تأثیر بر افزایش عملکرد لوپیا وجود دارد و می‌توان با انتخاب سویه‌های برتر ریزوبیوم همزیست با لوپیا، سبب افزایش عملکرد با مصرف حداقل کود ازتی گردید.

اصغرزاده و همکاران (۱۳۸۲) در مقایسه‌ای که بین سویه‌های خارجی، سویه‌های برتر داخلی و ایزوله‌های بومی باکتری *Mesorhizobium ciceri* از نظر ثبتیت بیولوژیک ازت بر روی گیاه نخود در ۱۰ استان کشور انجام دادند؛ نتایج آزمایش را این‌گونه اعلام کردند: در آزمایش‌های دیم و آبی همیشه حداقل یک تیمار ریزوبیومی وجود دارد که نه تنها می‌تواند جایگزین کود ازته گردد بلکه حتی گاهی افزایش محصولی بیشتر از کود ازته نیز دارد. مضافاً اینکه در بیشتر موارد باکتریهای بومی ایران بر باکتریهای خارجی برتری داشتند.

باپیری و همکاران (۱۳۸۲) در تحقیقی که بر روی تحمل به خشکی ۲۵ جدایه *Sinorhizobium* در دو حالت آزادی و همزیستی انجام دادند دریافتند که میان جدایه‌های مختلف واکنش‌های متفاوتی در مقابل تنش‌های مختلف خشکی وجود دارد که این واکنش در حالت همزیستی و حالت آزادی از الگوهای مستقلی تبعیت می‌نماید.

جنس شبدر (*Tirifolium*) جزء مهمترین گیاهان علوفه‌ی خانواده بقولات بوده که از نظر علوفه‌ای و مرتعی دارای ارزش بسیار زیادی است و در تغذیه دام نیز اهمیت بهسزایی دارد. ارزش این جنس از لحاظ علوفه بدلیل تنوع گونه‌ای، دامنه سازگاری آن با شرایط اقلیمی وسیع و درصد پرتوئین بالای موجود در اندام‌های هوایی آن می‌باشد. تعداد گونه‌های شبدر در جهان حدود ۲۵۰ گونه

ریزوبیوم‌های موجود در خاک‌ها به چهار گروه خیلی مؤثر، کمی مؤثر، مؤثر جزئی و بدون تشکیل گره تقسیم شدند که می‌توان نتیجه گرفت که بسیاری از خاک‌ها ممکن است حاوی ریزوبیوم‌های مؤثر نباشند، بنابراین لازم است تا قبل از هر گونه برنامه‌ریزی جهت استفاده از قابلیت ثبتیت بیولوژیک ازت در مراعع نسبت به بررسی وضعیت همزیستی این باکتریها با گونه‌های مرتعی اقدام نمود.

Charman & Ballard, (2000) یونجه یکساله را در ۲۸ منطقه از جنوب استرالیا مورد بررسی قرار دادند، نتایج حکایت از آن داشت که بین گونه‌های مختلف یونجه یکساله در برقراری ارتباط همزیستی اختلاف معنی‌دار وجود دارد. به طوری که گونه (*M. rigidulodes*) با ۶۷٪ بیشترین و گونه (*M. praecox*) با ۳٪ کمترین مقدار همزیستی را ایجاد کردند، همچنین گزارش نمودند که ریشه‌های گونه (*M. laciniata*) فاقد غده بود. در این بررسی تعداد باکتری‌های موجود در خاک نیز شمارش شد بطوری که تعداد باکتری موجود در یک گرم خاک بین ۴۰ تا ۱۵۰۰۰۰۰ عدد تخمین زده شد.

دشتی و همکاران (۱۳۸۲) کاربرد باکتریهای ثبتیت‌کننده نیتروژن را به عنوان راهکاری جهت کاهش آلودگی آب و خاک مورد بررسی قرار دادند و با بررسی نمونه‌های خاک جمع‌آوری شده از مناطق مختلف استان خراسان (ترجیحاً مناطق خشک و شور) در یک آزمایش گلخانه‌ای دریافتند که تنها در دو نمونه خاک، تلقیح مصنوعی بذرها یا خاک ضروری بوده و در سایر خاک‌ها باکتریهای بومی حضور دارند.

اسدی رحمانی و همکاران (۱۳۸۲) با جمع‌آوری ۸۳ سویه ریزوبیوم همزیست از گره‌های ریشه‌ای لوپیا از

خشک و مراتع ییلاقی که به ترتیب دارای متوسط بارندگی ۴۰۰ تا ۲۳۰ میلی‌متر و بیش از ۴۰۰ میلی‌متر و ارتفاع ۹۰۰ تا ۱۵۰ متر و بیش از ۹۰۰ متر از سطح دریا بوده پراکنده می‌باشند، زیرا در این قسمت از مراتع استان خاک از نظر pH دارای کمترین محدودیت بوده و همچنین وضعیت آب و هوایی و بارندگی از شرایط بهتری برخوردار می‌باشند.

با توجه به کثرت گونه‌های شبدر استان و نیز گسترده‌گی رویشگاه‌های آنها (قسمت عمده مراتع استان) و نیز برای داشتن یک برنامه نسبتاً منظم در مراجعات صحرایی، ابتدا به کمک نمونه‌های هرباریومی و فلورهای موجود اقدام به شناسایی گونه‌های مختلف شبدر شد. سپس با بررسی نقشه‌های پوشش گیاهی و منابع دیگر (فلورها، گزارشها، اطلاعات هرباریوم و ...) محدوده پراکنش هرگونه تا حدودی مشخص گردید و در هر منطقه رویشی محدوده‌هایی جهت نمونه‌برداری انتخاب شد. به طوری که کوتاه بودن دوره گلدهی شبدرها در استان خوزستان موجب محدود شدن زمان نمونه‌برداری می‌گردد، زیرا از یک طرف به دلیل تنوع گونه‌ای، وجود گل جهت شناسایی گونه‌ها امری الزامی بشمار آمده و از طرف دیگر گرمای زودرس در اوایل بهار موجب ریزش گل‌ها و تقریباً خشک شدن گیاهان مورد نظر خواهد شد. بنابراین در زمان مناسب (حدوداً ۲۰ اسفندماه لغایت ۲۰ فروردین‌ماه) پس از حضور در عرصه‌های مرتعی اقدام به پیمایش‌های صحرایی برای یافتن و شناسایی گونه‌های شبدر گردید که پس از یافتن گونه‌های مورد نظر، گیاه کامل همراه با خاک اطراف ریشه خارج و بهمنظور جلوگیری از خشک شدن خاک و قطع ریشه‌ها، بلا فاصله نمونه‌ها در کيسه‌های نایلونی قرار داده شد و مقداری آب

بوده که بیشتر در آسیا، اروپا، آفریقا و آمریکا گسترش دارند (کفаш و رجامند، ۱۳۶۲). در منابع مختلف حدود ۴۴ گونه از این جنس در نقاط مختلف ایران با وضعیت اقلیمی متنوع و انواعی از خاک‌ها گزارش شده است. استان خوزستان با داشتن حدود ۳/۸ میلیون هکتار اراضی مرتعی که بخش عمده‌ای از آن در مناطق نیمه‌استپی‌گرم بوده رویشگاه طبیعی حدود ۱۲ تا ۱۳ گونه شبدر می‌باشد (مظفریان، ۱۳۷۸). وجود مشکلاتی در زمینه کودپاشی این اراضی (به منظور بهبود وضعیت پوشش گیاهی) به دلیل وضعیت نامناسب رطوبت از یک طرف و سازگاری گونه‌های مختلف شبدر در این مناطق از طرف دیگر باعث شد که تفکر بر روی استفاده از قابلیت تثبیت بیولوژیک ازت، در صورت حضور کافی باکتریهای ریزوبیوم در خاک این عرصه‌ها قوت بگیرد. بنابراین با اجرای این تحقیق، ضمن اطمینان از حضور باکتریهای *R. trifolii* در سطح مراتع استان، اقدام به شناسایی و جانمایی آنها شد تا در تحقیقات بعدی توانایی تثبیت نیتروژن آنها مورد بررسی قرار گرفته و در برنامه‌های کلان جهت کمک به احیاء پوشش گیاهی مراتع مورد بهره‌برداری قرار گیرند.

استان خوزستان دارای ۳/۸ تا ۴ میلیون هکتار مرتع بوده که در مناطق سه‌گانه آب و هوایی استپی‌گرم، نیمه‌استپی‌گرم و جنگل‌های خشک و مراتع ییلاقی بصورت مرتع مشجر و غیرمشجر پراکنده می‌باشند. براساس بررسی‌های بعمل آمده با توجه به خواستگاه اکولوژیکی جنس شبدر، حدود ۱۳ گونه (مطابق جدول یک) از آن در قسمت‌های نیمه‌استپی‌گرم، جنگل‌های

شناسایی شدند که همگی قادر به برقراری فعالیت‌های همزیستی با میزان‌های خود بودند.

این نکته قابل ذکر است که شکل، اندازه و تراکم غده‌های روی ریشه در گونه‌های مختلف با یکدیگر متفاوت بود (شکل ۱). در این میان، تنها یک نمونه *Tirifolium tomentosa* که از کنار دریاچه برمه‌شور هفتگل جمع‌آوری شد، فاقد غده‌های تثیت‌کننده و نیز فاقد هر گونه باکتری در بافت‌های ریشه خود بود که احتمالاً علت آن شوری خاک رویشگاه بود.

بررسی مدت زمان رشد کلنی‌های خالص شده بر روی محیط کشت نشان داد که تقریباً بیش از ۹۵ درصد از نمونه‌ها در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد در فاصله زمانی ۴۸ تا ۷۲ ساعت رشد نمودند (شکل ۲).

بیشترین تعداد نمونه جمع‌آوری شده مربوط به گونه‌های *T. Compestre* و *T. tomentosa* بود که دارای دامنه پراکنش گسترده‌تری نسبت به سایر گونه‌های شبدر در استان می‌باشد و گونه‌های

T. purpureum, *T. angustifolium* و *T. echinatum* که رویشگاه‌های آنها عمدهاً مناطق کوهستانی بوده دارای کمترین تعداد نمونه بودند (جدول ۲).

به طوری که بیشترین تعداد نمونه جمع‌آوری شده مربوط به شهرستان‌های مسجدسلیمان و ذوق‌الله که در محدوده آب و هوایی نیمه‌استپی گرم استان خوزستان قرار دارند و کمترین تعداد نمونه مربوط به شهرستان‌های هفتگل و رامهرمز بود که از نظر وضعیت خاک تا حدودی دارای محدودیت (خصوصاً از نظر Ec) می‌باشند. جدول ۳ نقاط جمع‌آوری گونه‌های مختلف شبدر در طول آزمایش را نشان می‌دهد.

به خاک مذکور اضافه و اقدام به اتیکت‌گذاری و ثبت مشخصات محل جمع‌آوری گردید. پس از آن جهت انجام عملیات بعدی به آزمایشگاه منتقل شدند.

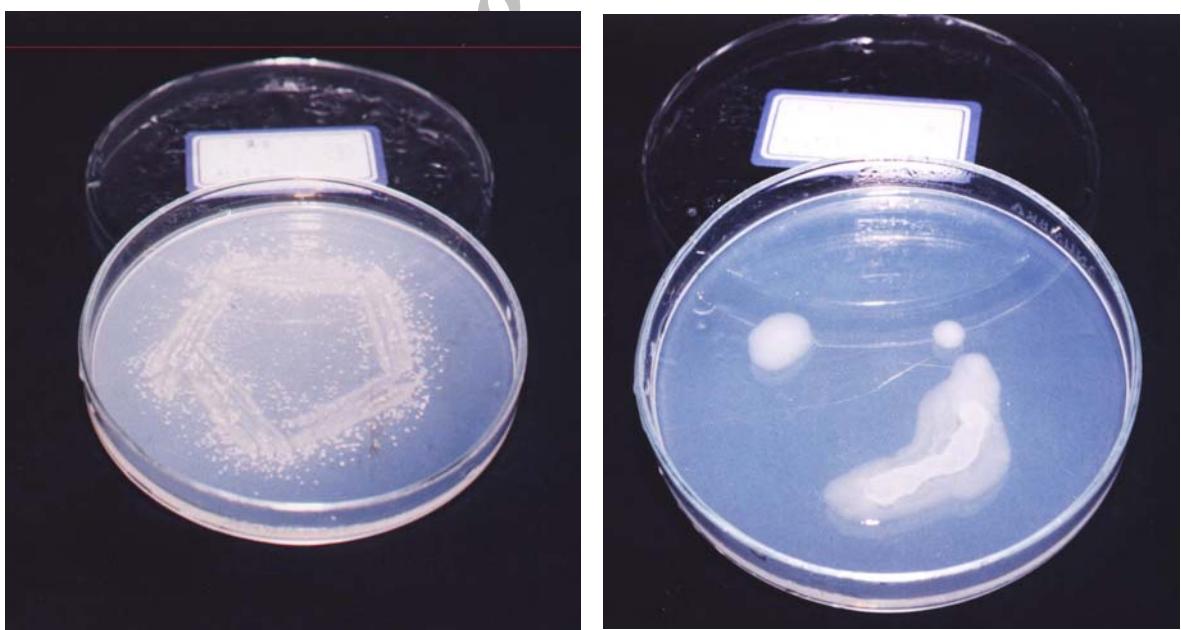
در آزمایشگاه ابتدا عملیات ریشه‌شویی نمونه‌ها با جریان آب ملايم انجام شد و اندام‌های هوایی به هرباریوم جهت شناسایی دقیق گونه‌های شبدر انتقال داده شد. سپس غده‌های روی ریشه جداسازی و به کمک الكل Hg_2Cl_2 سترون شدند و محتویات آنها در شرایط کاملاً سترون بر روی محیط کشت^۱ Y.M.A. کشت گردید و در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد بمدت ۲ تا ۵ روز در اتافک رشد قرار داده شدند، خالص‌سازی باکتری‌های رشد کرده بر روی محیط کشت تا حصول کلنی‌های تک ادامه یافت و درنهایت کشت نمونه‌های خالص در شیشه‌های درب‌دار به‌منظور شناسایی باکتری‌های جمع‌آوری شده انجام شد.

در طول ۳ سال اجرای این تحقیق با مراجعه به رویشگاه‌های گزارش شده و احتمالی در زمان مناسب جمع‌آوری نمونه و جستجو در قسمت‌های آبگیر و نقاطی که دور از دسترس دامها بود حدوداً ۷۰ نمونه از ۱۲ گونه شبدر جمع‌آوری گردید (جدول ۲).

پس از جداسازی و ضدغفونی غده‌های روی ریشه‌های آنها و کشت محتویات آنها بر روی محیط کشت Y.M.A مطابق روش استاندارد، حضور باکتری *Rhizobium trifolii* در آنها به اثبات رسید و درنهایت تعداد ۹ سوش ریزوبیوم تریفولی از گونه‌های مختلف شبدرهای مرتعی استان خوزستان (۱۲ گونه) استخراج و

شکل ۱- نمونه‌هایی از شبدرهای جمع‌آوری شده استان همراه با غده‌های تشییت ازت ریشه
(*T. tomentosum*: پایین راست؛ *T. stellatum*: پایین چپ؛ *T. trifolium campestre*: بالا)

شکل ۲- نمونه‌هایی از باکتریهای *Rhizobium trifolii* استخراج شده که بر روی محیط کشت Y.M.A رشد نموده‌اند.

جدول ۱- گونه‌های مختلف شبدر گزارش شده برای استان خوزستان (مظفریان، ۱۳۷۸)

ردیف	نام گونه	ردیف	نام گونه
۱	<i>Tirifolium ongustifolium</i>	۸	<i>T. loppaceum</i>
۲	<i>T. bullatum</i>	۹	<i>T. purpureum</i>
۳	<i>T. clusii</i>	۱۰	<i>T. resupinatum</i>
۴	<i>T. campestre</i>	۱۱	<i>T. scabrum</i>
۵	<i>T. dasyurum</i>	۱۲	<i>T. stellatum</i>
۶	<i>T. echinatum</i>	۱۳	<i>T. tomentosum</i>
۷	<i>T. grandiflorum</i>		

جدول ۲- تعداد نمونه گونه‌های مختلف شبدر جمع‌آوری شده در طول اجرای طرح

ردیف	نام گونه	سال ۷۹	سال ۸۰	سال ۸۱	جمع کل	تعداد نمونه جمع‌آوری شده
۱	<i>Tirifolium tomentosum</i>	۴	۵	۷	۱۶	
۲	<i>T. campestre</i>	۲	۴	۵	۱۱	
۳	<i>T. lappaceum</i>	۱	۲	۵	۸	
۴	<i>T. resupinatum</i>	۳	۱	۳	۷	
۵	<i>T. stellatum</i>	۲	۱	۲	۵	
۶	<i>T. scabrum</i>	۱	۱	۳	۵	
۷	<i>T. grandiflorum</i>	-	-	۳	۳	
۸	<i>T. dasyurum</i>	-	-	۳	۳	
۹	<i>T. clusii</i>	-	-	۳	۳	
۱۰	<i>T. purpureum</i>	-	-	۲	۲	
۱۱	<i>T. angustifolium</i>	۱	-	۱	۲	
۱۲	<i>T. echinatum</i>	۲	-	-	۲	

جدول ۳- مناطق جمع‌آوری گونه‌های مختلف شبدر در طول اجرای آزمایش

ردیف	نام گونه شبدر	مناطق جمع‌آوری سال ۱۳۷۹	مناطق جمع‌آوری سال ۱۳۸۰	مناطق جمع‌آوری سال ۱۳۸۱
۱	<i>Tirifolium compestre</i>	بهبهان کیلومتر ۱۰ - ایذه مال آقا	مسجدسليمان لالی - مسجدسليمان دره خرسان -	شوستر عقیلی - دزفول شهیون بیشه‌بزان - دزفول شهیون لیوس -
۲	<i>T.tomentosum</i>	مسجدسليمان اندیکا رستم آباد - بهبهان -	مسجدسليمان لالی - مسجدسليمان دو دره -	مسجدسليمان اندیکا حسن آباد - باغملک ۲۰ جاده ایذه
۳	<i>T.resupinatum</i>	مسجدسليمان لالی امامزاده ابوالقاسم -	مسجدسليمان لالی - هفتگل آسماری - دزفول سرداشت	مسجدسليمان بیشه بزان - مسجدسليمان قلعه خواجه - باغملک -
۴	<i>T.stellatum</i>	دزفول دره دیونی	مسجدسليمان لالی امامزاده ابوالقاسم - شوستر عقیلی امامزاده زید - مسجدسليمان قلعه خواجه	مسجدسليمان اندیکا حسن آباد - مسجدسليمان
۵	<i>T.Lappaceum</i>	باغملک امامزاده عبدالله	ایذه اتابکی	مسجدسليمان آب بهار - مسجدسليمان دو آب اندیکا - مسجدسليمان شین بار - مسجدسليمان دو دره - دزفول سرداشت
۶	<i>T.scabrum</i>	ایذه دهدز بلوط بلند	-	دزفول سد دز - مسجدسليمان شین بار - مسجدسليمان دودره
۷	<i>T.grandiflorum</i>	-	-	ایذه آبخورگان - ایذه دهدز بلوط بلند - باغملک دشت گل
۸	<i>T.dasyurum</i>	-	-	دزفول سد دز - بهبهان - مسجدسليمان لالی
۹	<i>T.purpureum</i>	-	-	اندیمشک پل زال - دزفول سد دز
۱۰	<i>T.clusii</i>	-	-	رامهرمز قیطاس - بهبهان جایزان - باغملک سلطان ابراهیم
۱۱	<i>T.angustifolium</i>	دزفول سد دز	مسجدسليمان لالی	-
۱۲	<i>T.echinatum</i>	ایذه دهدز بلوط بلند - ایذه دهدز کوه سفید	-	-

هفت منطقه کشور (استان‌های: لرستان، اصفهان، خراسان، همدان، کرمانشاه، کردستان و آذربایجان غربی) اعلام داشتند که هیچ‌یک از سویه‌های جدا شده نسبت به درجات بالای شوری مقاوم نمی‌باشند. بنابراین می‌توان از گونه‌های مختلف این جنس به عنوان یکی از عناصر اصلی در برنامه‌های احیاء پوشش گیاهی این مرتع بخصوص در نقاطی که محدودیت شوری وجود ندارد استفاده نمود.

این مقاله مستخرج از نتایج طرح تحقیقاتی «جمع‌آوری سوشهای ریزوپیوم همزیست با شبدرهای استان خوزستان» با شماره مصوب ۰۳۱۰۲۶۰۰۰-۰۳۷۸ بوده که نگارندگان برخود لازم می‌دانند از رهنمودهای ارزشمند استادان ارجمند جناب آقای دکتر عباسعلی سندگل و آقای دکتر ولی‌ا. مظفریان کمال تشکر و قدردانی را بنمایند. همچنین از رؤسای محترم وقت و پیشین مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان بهجهت فراهم‌آوردن امکان اجرای این تحقیق بخصوص جناب آقای دکتر محمدحسن عصاره که با فراهم‌آوردن شرایط و محیط مناسب آزمایشگاهی ادامه راه را هموار نمودند سپاسگزاری می‌نماییم. از همکاران ارجمند مهندس فرزاد صباحزاده و آقای رجبعلی محمدی که در طول اجرای این تحقیق ما را یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌نماییم. همچنین از خدمات سرکار خانم ژیلا آل خمیس بدلیل تایپ رایانه‌ای این مقاله تشکر می‌گردد.

- آسترکی، ح، سپهوند، ع، محمدیان، ع، و لیزاده، ن، ۱۳۸۴. بررسی تثیت بیولوژیک نیتروژن در گونه‌های ماشک. مجموعه مقالات اولین همایش ملی حبوبات، شهد مقدس - پژوهشکده

باتوجه به گسترده‌گی دامنه پراکنش گونه‌های جنس شبدر در مرتع نیمه‌استپی گرم استان خوزستان و نیز مطابق نتایج بدست آمده روش شد که به رغم بهره‌برداریهای بی‌رویه و تغییرات فاحش ایجاد شده در وضعیت این مرتع (خاک و پوشش گیاهی) هنوز هم در نقاطی که امکان رویش و استقرار گونه‌های مختلف شبدر وجود دارد می‌توان حضور باکتریهای ریزوپیوم تریفوولی را که عامل اصلی ثبت ازت بصورت همزیست با شبدرها است را انتظار داشت. بی‌شک تأمین ازت مورد نیاز گونه‌های مرتعی یکی از راههای کمک به احیاء پوشش گیاهی مرتع است و از طرفی در مناطق خشک و نیمه‌خشک بهدلیل اینکه هیچ گونه تضمینی جهت تأمین رطوبت مطلوب در زمان مناسب کودپاشی وجود ندارد. بنابراین بهترین راه برای افزایش حاصل‌خیزی خاک مرتع، وارد نمودن بقولات مرتعی در ترکیب پوشش گیاهی این عرصه‌هاست تا علاوه بر افزایش کیفیت علوفه تولید شده از سطح مرتع (بهدلیل ارزش بالای غذایی این گونه‌ها) بتوان از قابلیت تثیت بیولوژیک نیتروژن توسط این گیاهان و باکتریهای همزیست، جهت تقویت خاک و افزایش رشد سایر گونه‌های مرتعی و در نتیجه بهبود وضعیت تولید علوفه مرتع بهره جست.

به طور کلی تعداد نمونه‌های جمع‌آوری شده حاوی گره‌های ریشه، از مناطق مختلف استان متاثر از وضعیت خاک رویشگاه‌ها بود، بنحوی که در مناطقی که خاک تا حدودی دارای محدودیت شوری بود تعداد نمونه‌ها بشدت کاهش یافت که این خود می‌تواند مؤید حساس‌بودن این باکتری‌ها به شوری باشد. جلال زاده و همکاران (۱۳۸۴) نیز با بررسی جدایه‌های ریزوپیوم تریفوولی با گونه‌های مختلف شبدر از نمونه‌های خاک‌های

- رحمانی، ا.، ۱۳۸۰. گزارش نهایی طرح پژوهشی (جمع آوری و شناسایی سویه های ریزوبیوم همزیست با مهم ترین بقولات مرتتعی) مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور.
- شفیع زاد، ش.، سیف الهی، الف. و اسکندری، ذ.، ۱۳۸۶. استخراج و شناسایی سوش های ریزوبیوم همزیست با مهم ترین لگوم های مرتتعی از استان اصفهان. فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، جلد ۱۴ اف شماره ۳، صفحات ۳۱۲-۳۰۲.
- کریمی، ۵.، ۱۳۶۹. زراعت و اصلاح گیاهان علوفه ای. تهران انتشارات دانشگاه تهران، ۱۴ صفحه.
- کفاشی، ذ. و رجامند، م.، ۱۳۶۲. معرفی شبدرهای ایران و روش های شناسایی آنها، مؤسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور.
- محمودی، م.، ۱۳۷۴. بررسی پراکندگی طبیعی باکتری های ریزوبیوم و تأثیر بعضی شاخص های اکولوژیکی مؤثر بر رشد آنها در منطقه اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم دانشگاه اصفهان.
- مظفریان، و.، ۱۳۷۸. فلور خوزستان، اهواز. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام خوزستان، ۲۸۲ صفحه.

- Ballard, R.A. and Charman, N., 2000. Nodulation and growth of pasture legumes with naturalized soil rhizobia .1. Annual *Medicago* spp. Australian Journal of Experiment Agriculture 40(7) 939-948.
- Beringer, J.E., 1974. R factor transfor in Rhizobium Leguminosarum. Jornal Gen. Microbiology , 84 , 188-198.
- Fabiano, E., Gualtierj, G., Pritsch, C., pollA, G. and Arias, A., 1994. Extent of high – affinily iron transport systems in field isolates of rhizobia. Plant and Soil J. , vol. 164, n°2, pp. 177-185.
- Fred, E.B., Baldwin, I.L. and Nccov, E., 1932. Root Nodule Bacteria and Leguminous Plants. U.S.A: University of Wisconsin studies In. Science Number: 5 MADISON. Available: <http://chlalibrary. Cornell. edu/cgi/t/text- idx? C= cha; idno= 3069238>, accessed 2 November 2005.
- Matheron, L.A., 1991. 5 Symbiotic characteristics of Rhizobium meliloti in west asian soil. Soil Biology and Biochemistry , 23, 429-434.
- Pater van, B., Fuhrmann, J.J. and Eardly, B.D., 1995. Nitrogen Fixation : From Molecules to Crop Productivity. Netherland: Springer Netherland.
- Salim sheikh, A.A., Shaukat, H., Oamar, I.A. and Kan, B.R., 2000. Breeding Food and forage Legumes for enhancement of nitrogen fixation :A review. Science Vision, Islamabad, Pakistan. 6 (1): 49-57.

علوم گیاهی دانشگاه فردوسی مشهد ۲۹ و ۳۰ آبان ۱۳۸۴،
صفحات ۳۸۰-۳۷۸.

- اسدی رحمانی، ۵.، افشاری، م.، نورقلی پور، ف.، خلفی، ۵. و ۱۳۸۲. اثر تلقیح بذر لوپیا با سویه های ریزوبیومی بومی ایران بر عملکرد و خصوصیات کیفی لوپیا. ۳۰۸-۳۰۹. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. خلاصه مقالات سومین همایش ملی توسعه کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی. تهران نشر آموزشی کشاورزی، ۷۸۰ صفحه.
- اصغرزاده، الف.، افشاری، م.، توشیع، و.، توسلی، ع.، دانشی، ن.، قاسمزاده گجهای، م.، شریعتمداری، م.، محمودی، ح.، اسدی، م.، سلیمانی، ر.، رستمی، الف.، کلهر، م. و بلسون، و.، ۱۳۸۲ تلقیح ریزوبیومی نخود (*Cicer arietinum*) در ایران آری یا خیر. ۳۱۲-۳۱۳. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. خلاصه مقالات سومین همایش ملی توسعه کاربردی مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی تهران. نشر آموزشی کشاورزی. ۷۸۰ صفحه.

- باپری، الف.، خوازی، ک. و ارزانش، م.، ۱۳۸۲. بررسی تحمل به خشکی در بعضی از جدایهای *Sinorhizobium meliloti* ۳۰۱ سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی خلاصه مقالات سومین همایش ملی توسعه کاربردی مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی تهران. نشر آموزش کشاورزی، ۷۸۰ صفحه.
- جلال زاده مقدم شهری، ب.، بهار، م. و رزمجو، خ.، ۱۳۸۴. بررسی تنوع ژنتیکی ریزوبیوم های بومی همزیست با شبدر در ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده کشاورزی .
- خاورزی، ک. و صالح راستین، ن.، ۱۳۷۴. بررسی ثبت ازت مولکولی و تولید سیدروفور توسط سویه های ریزوبیوم تریفوولی بومی خاک هایی از ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ۱۸۰ صفحه.

- دشتی، م.، لکزیان، الف. و حیدری شریف آبادی، ح.، ۱۳۸۲. استفاده از باکتریهای ثبت کننده نیتروژن راهکارهای مناسب جهت کاهش آلودگی آب و خاک. ۳۴۷-۳۴۸. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. خلاصه مقالات سومین همایش ملی توسعه کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی. تهران. نشر آموزش کشاورزی، ۷۸۰ صفحه.

Collection and Identification of Symbiotic Rhizobium with *Trifolium* species in Khuzestan province

Behnamfar, K.*¹, Rahmani, E.², Heidari Sharifabad, H.³ and Salehe Shoshtari, M.H.⁴

1*-Ph.D. student of Physiology, Ramin University & Senior Research Expert, Research Center of Agriculture and Natural Resources, Khuzestan, Iran, Email: Ko_behnamfar@yahoo.com

2-Assistant Professor, Research Center of Agriculture and Natural Resources, Lorestan, Iran.

3-Professor, Research institute of forests and rangelands, Tehran, Iran.

4- Research Expert, Research Center of Agriculture and Natural Resources, Khuzestan, Iran.

Received:02.12.2008

Accepted:03.03.2010

Abstract:

Nitrogen is one of the most important macro nutrients in plants which its shortage in soil is the main factor limiting plant growth. Nitrogen molecular gas comprises about 80 % of the atmospheric gases whereas it is not directly absorbable in plants. A symbiosis of legumes and rhizobia is one of the most important ways in nitrogen fixation. Fertilizer application in rangelands especially in arid and semi arid regions which always faces limiting moisture will result in small efficiency of the fertilizer and also imposes heavy costs due to environmental pollution (soil and water). Native *Trifolium species* are of utmost nitrogen fixers in Khuzestan rangelands. This experiment was carried out in 3 years to isolate, identify and introduce *rhizobium strain* of the native *Trifolium species* in Khuzestan. A total number of 70 samples were collected from 12 *Trifolium* species and after root washing and separation of root nodules in laboratory, the *rhizobium* bacteria were planted and isolated on YMA. Finally, 9 strains of *Rhizobium trifolii* were identified based on morphological characteristics and growth rate.

Key words: *Rhizobium*, *Trifolium*, symbiosis, Khuzestan.